

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: N. Z., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 4. 2005, č. j. 7 Az 217/2003 – 55,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 19. 7. 2005 kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 7 Az 217/2003 - 55 ze dne 20. 4. 2005, kterým byla zamítnuta stěžovatelčina žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2003, č. j. OAM - 490/VL - 19 - P22 - 2003, kterým nebyl stěžovatelce udělen azyl a kterým bylo rozhodnuto o tom, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovatelce byla pro řízení o žalobě ustanovena zástupcem advokátka Mgr. Anna Michalcová. Té byl napadený rozsudek doručen do sídla advokátní kanceláře dne 24. 5. 2005.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 7. 6. 2005. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 19. 7. 2005, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku a aniž bylo třeba odstraňovat nedostatek podmínky řízení spočívající v absenci právního zastoupení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. Mgr. M. K., jehož zmocnění k zastupování v řízení o kasační stížnosti stěžovatel doložil, totiž není advokátem a není tedy splněna podmínka zastoupení podávaná z § 105 odst. 2 věty před středníkem s. ř. s. (ve stěžovatelově případě není splněna ani alternativní podmínka stěžovatelova právnického vzdělání podávaná z § 105 odst. 2 věty za středníkem s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu